

פנאי העיר חדרה

ישיבת וועד מנהל

ישיבה מספר 01.2024

מתאריך 04/09/2024

נוכחים:

עו"ד יניב דרי

לריסה בורסוקר

שגיא פלד

איב יעקובובסקי

אייל פבזנר

ליאת פולגר

תהילה יצחק

רו"ח נדב ממלוק

דנה צור זוהר

רו"ח מורן מנור

מוזמנים

עו"ד ערן אברם

רו"ח אביה דסאו דן

אייל עפגין

ע"פ סדר היום

1. בחירת וועדות
2. אישור מורשי חתימה
3. עדכונים ושונות

דיון:

יניב דרי: אז ככה – יש לנו ועדה ראשונה, ועדת כוח אדם וכספים, ועדת רכש, ועדת הנחות. בסך הכל. כמו שאמרנו מבחינת הזה. מבחינת ועדת הנחות שאני חושב שהיא, בה נדרש גם רגישות, גם לפעמים גם לצלול טיפה למקרים וכו', ולהקשיב וכו', הייתי שמח פה דנה ביחד עם שלמה, הוא לא פה, צריך לבדוק אם הוא מסכים בעניין הזה. וביחד איתך אייל לקחת, להיות בדבר הזה, בוועדה. אם יש עוד מישהו מהחברים שבא לו מבחינת פניות הזמן אז תגידו. כל ועדה זה זמן, ולא מעט. אז כל אחד שיגיד. כמובן שבשלב הראשון אם מישהו רוצה לאט לאט להיטמע ולהרגיש איך זה, כמה זה שורף לו זמן, אז נעבוד ב- בקצב שלכם.

דנה צור: אפשר להרחיב על הוועדה הזו? אני פשוט,

יניב דרי: אביה יכולה קצת, אני אסביר מה, אחר כך אולי,

אביה דסאו דן: אוקי. יש לנו נהלי הנחות רגילים שנתיים אנחנו מעניקים הנחות לתושבים אם זה בחוגים, אם זה בקייטנות, אם זה בצהרונים שאנחנו מפעילים,

דנה צור: ... סוציאקונומי?

אביה דסאו דן: כן, נכון, בדיוק.

דנה צור: אוקי.

אביה דסאו דן: וככל ומגיעות אלינו בקשות או ערעורים החורגים מהנהלים אנחנו בעצם מביאים את זה לידי הוועדה או במקומות שיש לקונות ואין לנו בכלל,

יניב דרי: ששם לוועדה יש עוד רובד.

אביה דסאו דן: כן.

יניב דרי: זה לא,

אביה דסאו דן: זה לא ל- 100% הנחה בעצם יש את המלצת הצוות המקצועי, אנחנו מציגים לכם אותה. הדירקטורים בדרך כלל שואלים שאלות ספציפיות ואתם מחליטים.

דנה צור: אוקי, טוב.

אביה דסאו דן: זה קורה מספר פעמים,

יניב דרי: ושוב, גם אם איזה מישהו באיזושהי נקודה זה מרגיש שזה מעיק, קשה, הוא לא מסתדר עם הזמן וכי, אז אנחנו, זה גמיש, כן?

מורן מנור: אבל דווקא זה בשנה שעברה זה היה בהתייעלות, זה היה באמצעות מיילים.

יניב דרי: כן, כן, אבל לפעמים אני יכול להגיד, לפעמים אתה צריך רגע, לדבר רגע על זה, כאילו אולי יש משהו ששווה ל- זה נכון שאם אין ברירה אז אתה עובד במיילים, אבל בעבר הרחוק יותר אז היינו מדברים על הדברים ואולי גם נפגשים עם המבקש.

אביה דסאו דן: מבקש.

יניב דרי: אם רוצים כאילו לעשות את זה מלא, לשמוע את הדברים האלה. אבל אם זה בסדר אז אני אשמח בעניין הזה שתיקחו את זה על עצמכם.

דנה צור: אני רוצה לחשוב.

- יניב דרי: אין בעיה. אז תראי, אז מה שאנחנו נעשה בגלל שאנחנו ... ישיבה
אנחנו צריכים לאשר. אנחנו נאשר לך מחליף, זה אומר שאם את לא
מסכימה אז הוא ייקח על עצמו,
- דנה צור: אוקי.
- יניב דרי: מורן בעניין הזה מתחשק לך אולי אה? פניות הזמן מאפשרת לך?
מורן מנור: מה, את וועדת ההנחות? אני הייתי בזה, אין לי בעיה.
- יניב דרי: כן? אז, אז נראה שדנה לא אז זה? או שגם וגם, מה שאתם מעדיפים.
אתם רוצים גם וגם שנהיה 4 ומקסימום נרד ל-3 חברים?
- דנה צור: לא, לא, לא, עדיף 3.
- דובר: לא, עדיף אי זוגי.
- יניב דרי: לא, אין בעיה. סגור. אז אם לא אז את מחליפה אותה.
- מורן מנור: אני כשירה שנייה.
- דנה צור: אני אוהבת לשמוע את כל האופציות קודם.
- יניב דרי: בסדר גמור. בכוח אדם וכספים אני כיושב ראש נמצא, אני איב שתהיה
איתי באירוע הזה במרכז הצעירים ותהילה, אני אשמח אם תצטרפי
אליי לוועדת כוח אדם וכספים. וועדת רכש אני אשמח לריסה שתהיי
בוועדה הזאתי יחד איתך שגיא ו- אייל. ניקח את העניין הזה.
- לסיכום: וועדת כוח אדם וכספים: יניב דרי, איב ותהילה.
- וועדת מכרזים והתקשרויות: לריסה, אייל ושגיא
- וועדת הנחות: מורן מנור, אייל ושלמה
- יניב דרי: נקודה נוספת שאנחנו בעצם עכשיו מסדרים זה כמובן את המורשה
חתימה של העמותה. יש לעמותה יש שתי קבוצות, לצורך העניין יש
את הקבוצה המקצועית, יש את הדירקטוריון לצורך העניין מטעמנו.
הקבוצה המקצועית זה אייל וכשאייל לא יכול אז אביה. ואנחנו
בקבוצה ה- בעצם של הדירקטוריון,

שם טוב שמבי: שניים חותמים?

יניב דרי:

תמיד יש שניים, כן, אחד מכל קבוצה. בדירקטוריון זה יושב ראש ואם אני לא נמצא וכו' אז צריך עוד מישהו, הייתי שמח שגיא אם זה מתאים לך. שוב, זה רק גיבוי. ברמת העיקרון אני בפעם הקודמת כל השיקים אני חתמתי, כאילו כל ה- לא, לא זה, כי אני גם מבין את מה שמורן אמרה בסוף מישהו שפתאום אומר מה, איך אני יודע על מה אני זה? אז לא לפחד כאילו מההקשר. ואם לא מבינים משהו זה בסדר לא לחתום, אז יחכו שאני אחזור וזה. אם זה מאושר אז זה גם. אם יש למישהו איזה התנגדות?

לסיכום- 2 מורשי חתימה, אחד מקבוצה מקצועית ואחד מקבוצת הוועד המנהל, אייל עפגין או אביה דסאו דן, יחד עם יניב דרי או שגיא פלד. מאושר פה אחד

זהו. עכשיו אם יש למישהו עוד משהו בבקשה חופשי, זה זמן פנוי.

שם טוב שמבי: למה אולגה מוחרגת?

יניב דרי: למה מוחרגת?

שם טוב שמבי: כן, מוחרגת.

יניב דרי: היסטורי, הסיפור ההיסטורי,

(מדברים ביחד)

יניב דרי:

הסיפור ההיסטורי זה קרן היסוד נתנה את המבנה להפעלת, בהסכם משולש עם החברה למתנסים. ובעצם משם התקבעה שיטת עבודה מסוימת ששם מי שמפעיל בגבעת אולגה זה החברה למתנסים. על פניו כל הסכם אפשר לשנות אותו, אפשר לפתוח וכו'. צריך לבוא עם שלושת השותפים, לראות שהחברה למתנסים אם היא רוצה לצאת, לראות שקרן היסוד מסכימה להשאיר את הפעילות תחת זה, לראות מה קרן היסוד רוצה לקבל וכו'. אבל אתה יודע, זה כבר צרות להנהלת העיר יותר בגזרה הזאת. אנחנו בתוך עולמנו, מה שהעמותה מקבלת להפעיל היא מפעילה.

שם טוב שמבי : אוקי.

יניב דרי : אני חושב שנכון שבנושא של מרכזי פנאי המדיניות תהיה אחידה. זה אומר שמחירים, הנחות. סתם כדוגמא יכול להיות מצב שאנחנו נותנים הנחות לפי מדיניות X ושם מדיניות Y ואז תושב אומר לא הבנתי, מה ההבדל ביני,

שם טוב שמבי : לא, שאלתי שאלה, אתם לא חושבים שאולגה צריכה להיכלל גם כן במרכזי הפנאי?

יניב דרי : כן, כן.

שם טוב שמבי : אתה חושב שלא?

יניב דרי : אני חושב שכן.

שם טוב שמבי : אוקי, אז בסדר, למה אתם לא מקבלים את זה?

(מדברים ביחד)

יניב דרי : זה אירוע פוליטי.

שם טוב שמבי : בסדר, זה אירוע פוליטי הכל טוב ויפה אבל אירוע פוליטי אתם יכולים להתחיל להניע.

יניב דרי : כן אבל זה לא החלטה שלי,

שם טוב שמבי : לא החלטה שלך,

יניב דרי : אין על זה הסכמה. לא. זה לא שלא דיברנו על זה. אין על זה הסכמה.

שם טוב שמבי : אוקי.

יניב דרי : אין על זה הסכמה. אולי בעתיד תהיה הסכמה בתפיסה של כאילו איגוס המשאב.

שם טוב שמבי : טוב.

יניב דרי : אבל לא ניכנס לזה. זה רחב מדי.

שם טוב שמבי : אני זורק פצצה.

- יניב דרי: זה פצצה פצצה. כן. בסדר, אתה מכין את עצמך לוועדת ביקורת.
- שם טוב שמבי: אני לא מכין את עצמי לוועדת ביקורת,
- יניב דרי: אבל אני אשמח להמלצה הזאת.
- (צוחקים)
- שם טוב שמבי: אגב, בתור אחד שגדל בגבעת אולגה ועדיין מרגיש שייך לגבעת אולגה,
- יהודית אסולין: לא רק אתה גדלת.
- שם טוב שמבי: נכון גדלנו באולגה ועדיין מרגיש שייך. אני אומר אני רק ישן עם אשתי בחדרה והילדים, אני מרגיש אולגאי. אבל בלי שום קשר,
- יהודית אסולין: נכון.
- שם טוב שמבי: אני מכיר את כל הפעילות של המתנס מלמטה שם. אייל בזמנו גם כן שיתפנו פעולה מהקמה של המתנ"ס מהמרכז הקהילתי הראשון שהיה עם עמנואל רוזן ולא יודע, יכול להיות שהפורמט של פנאי.
- אייל אפגין: עמנואל אורון.
- שם טוב שמבי: עמנואל אורון, רוזן הפכתי אותו! לא נורא.
- ערן אברם: הוא היה רוזן פעם?
- שם טוב שמבי: לא, תמיד הוא היה, זה המרכז הקהילתי, באזורים הקימו את המתנ"ס. לא יודע, חשיבה, אני לא יודע מה יותר מתאים. אבל אם הכל פני העיר ויש הטבות לזה ואני לא בטוח דרך אגב שהוא יסכים עם המתנ"סים הוא חתום וגמור וסגור.
- יניב דרי: הכל אפשר לשנות.
- שם טוב שמבי: זהו.
- יניב דרי: זה מדיניות.
- שם טוב שמבי: זה שלכם, אתם. אתה בפוליטיקה לא אני.

יניב דרי: כן אבל אתה יודע, בסוף אתה יודע מה, מה מסכימים עליו ומה לא מסכימים וזה בצד שלא מסכים.

שם טוב שמבי: טוב.

דוברת: בינתיים.

יניב דרי: מה? בינתיים כן. יופי, אם יש, תרגישו חופשי, קצת נראה לי שקצת ביישנים או שזה, כאילו.

דוברת: לא.

יניב דרי: שאלות, מה, באמת זה המטרה היא שבכלל בפעילות מעבר לוועדות הפונקציונליות האלה, תבואו, אנחנו כן חשוב לשלוח לכל פעילות שקורית, טל להגיע, להתרשם ממה שקורה. כי בסוף אנחנו נתקלים בבעיה, אולי אני אסביר את הבעיה באיזה משפט. שאני חושב שאולי הבעיה הכי אקוטית היום של פנאי העיר וזה החוסר היכולת לספר את הסיפור. כל מפגש ובכל יחידה שאני צולל אליה, אני נפעם בסוף, אני אומר איך אני, אני, שאני יותר מעורב בפעילות העמותה, לא יודע, לא יודע על הדברים. וזה סיפורים מדהימים, סיפורים מדהימים על נשות המילואימניקים ובמרכז לצעירים וחיבורים בין מלגאים ובין קשישים וניצולי שואה. באמת, סיפורים מרגשים, אזרחים. לא קשור להארד קור של הפעילות שזה כולם מכירים. באמת המון פעילים, המון סיפורים מדהימים שמתרחשים בתוך המרחב הפעילות של פנאי העיר ופשוט לא יודעים עליהם, פשוט לא יודעים עליהם. והקושי שלנו וההתמודדות והאתגר שלנו זה לדעת לספר את הסיפור, להוציא אותו מגדר מי שיוזע לגדר הציבור הרחב ו-וודאי לגדר הנהלת העיר, מקבלי החלטות וכו'. ובעניין הזה אני כן חושב שכל אחד מהחברים פה כדירקטור, הוא יכול להיות בעל תפקיד משמעותי. עכשיו איך זה יקרה, אי אפשר לספר אם אתה לא מכיר. תבואו, תגיעו, תיחשפו, תשאלו, תרצו לבוא לסיור ספציפי במרכז צעירים, ביחידת הנוער, במחלקת הנוער לאחר צוהריים בשביל להבין את כל הפעילות, אנחנו נעשה סשנים, מה שצריך כי הידע הזה הוא בעצם הדרך שלנו להביא

את ה- את הדברים הנהדרים שקורים פה בכלל בעיר, כן? לידיעת הציבור, לידיעת מקבלי החלטות והחיבור הזה בסוף יאפשר לפרוץ גבולות ולייצר עוד שיתופי פעולה ולגרום לעוד תושבים ליהנות ממה שקורה.

יהודית אסולין: מה קורה עם האזרחים הוותיקים?

יניב דרי: אז הנה למשל לקחת עכשיו כנושא,

יהודית אסולין: ...

יניב דרי: יהודית כדוגמא. עכשיו את באה אומרת אני דירקטורית ואותי מעניין הנושא של אזרחים ותיקים.

יהודית אסולין: כן.

יניב דרי: מעולה. עכשיו, כמשימה פעם ראשונה מה את עושה? את אומרת אייל או יניב, לא משנה,

יהודית אסולין: כן.

יניב דרי: אשמח לפגישה שאני מקבלת הצגה מה קורה במרכזי הפנאי, איזה סוג של פעילויות יש לגילאי 60-65 וכו'. זה התפקיד שלנו לייצר לך את הידע הזה, להביא אותך גם לא רק במצגות,

יהודית אסולין: כן.

יניב דרי: להביא אותך למפגשים ומזה את תביאי רעיונות, יש לך יוזמות.

יהודית אסולין: אני רוצה ...

יניב דרי: אז להיות דירקטורים פעילים, זה יהיה מצוין, זה יהיה מצוין. תרגישו חופשי. בסדר? יופי.

(מדברים ביחד)

יניב דרי: אוקי, אם יש עוד משהו להוסיף אז יש עוד כמה דברים טכניים, אביה.

אביה דסאו דן: אוקי. או שאני פשוט אקריא אותם? לא להציג? אז אני אקריא. אז זהו בחודשים האחרונים כמו שמורן אמרה, אנחנו קיימנו את וועדות

ההנחות בצורה היברידית דרך המייל. ותמיד אנחנו צריכים לאשרר גם את ההחלטות שנתקבלו בצורה פרונטלית. אז התקיימו בעצם 3 ועדות מתחילת השנה ועד היום. אני אעשה כזה בריף. אנחנו מצנעת הפרט, לא נותנים פרטים מלאים על האדם שמבקש את ההנחה, בסדר? אז בוועדה הראשונה בעצם העברנו 17 מקרים של בקשות שחרגו מנהלי ההנחות שלנו לעניין הצהרונים בגני הילדים ובבתי הספר. הצוות המקצועי בהתאם לנתונים שהגיעו אלינו, בחלק מהמקרים בחר להעניק, לתת את ההנחה מתוך 17 בעצם ל-5 לא הענקנו הנחה. הצוות המקצועי לא המליץ להעניק ל-12 בלבד והוועד בעצם, הוועדה שלנו בחרה כמונו להעניק על סמך ההמלצות שלנו, בסדר? אז 5 לא קיבלו, 12 קיבלו הנחה שנעה בין 50 ל-200 שקלים. אתם רוצים שנעבור אחד אחד או שזה?

שם טוב שמבי:	מתוך כמה?
אביה דסאו דן:	המקסימום 200 שקלים והמינימום הוא 50.
שם טוב שמבי:	לא, אבל מתוך כמה?
אביה דסאו דן:	הגישו, לא, כל מי שהגיש,
(מדברים ביחד)	
שם טוב שמבי:	מה הסכום?
אביה דסאו דן:	הסכום היה 897 לגני הילדים בשנת תשפ"ד,
שם טוב שמבי:	אוקי.
אביה דסאו דן:	ו-621 בבתי הספר.
שם טוב שמבי:	אוקי.
אביה דסאו דן:	אוקי? אז בבתי הספר זה נע בין 50 ל-150 ובגני הילדים בין 100 ל-200.
שם טוב שמבי:	אוקי.
אביה דסאו דן:	בסדר? הרוב קיבלו 50 שקלים.

- שם טוב שמבי : אוקי.
- אביה דסאו דן : בסדר? בהתאם למסמכים כמובן שהם נדרשים.
- יניב דרי : זה בעצם תהליכים שוועדת הנחות כבר... פשוט בגלל שזה אנחנו מאשרים את ה-
- אביה דסאו דן : נכון.
- ערן אברם : וועדת הנחות הקודמת החליטה, אנחנו פה מעדכנים בעצם אתכם.
- דנה צור : אבל זה כבר בוצע.
- אביה דסאו דן : זה בוצע.
- ערן אברם : נכון, זה בוצע.
- אביה דסאו דן : במהלך השנה.
- ערן אברם : היא החליטה וזה כשיר שהיא החליטה. אנחנו מעדכנים כי זה בוצע ברמה,
- מורן מנור : אז תצייני ... לקחתם בחשבון,
- ערן אברם : בדיוק.
- מורן מנור : את תקציב ההנחות בסך 50 אלף שקל בשנה.
- אביה דסאו דן : נכון, כל הבקשות האלה חרגו בעצם מהתקציב שנתנו לטובת הדבר הזה, לטובת האוכלוסייה. היות והמצב בארץ הוא נורא קשה, חרגנו את המגבלה של ה-50 אלף שהקצבנו לעצמנו והוספנו עוד כ-20 אלף שקלים בהנחות נוספות לקהילה. בקשה נוספת שהגיעה אלינו שזה בעצם בעקבות לקונה, אין לנו נוהל ספציפי למקרה הזה. נערה שהיא פעילה מאוד בתחום הנוער ביקשה את עזרתנו הכלכלית למען יציאה למשלחת מטעם משרד החינוך למצעד החיים בפולין שהתקיים. ובעצם הענקנו לה מלגה בגובה 1130 שקלים שהיוותה 20% מהעלות. בסדר? זה היה הוועדה הראשונה שהתקיימה, השנייה. היו בעצם 2 בקשות וערעורים להנחות שהתקבלו. אחת הנשים קיבלה הנחה בסך

50 שקלים בעקבות מקרה מאוד קשה שלה, העלינו את זה למקסימום, נתנו לה 200 שקלים של הנחה. ועוד גברת שבעצם היא חייבת שלנו, זה דווקא מקרה טוב שאני אשתף. אנחנו עושים מאמץ מאוד גדול בכל העולם הזה של חייבים וגבייה. אז בעצם מי שלא משלם את החובות שלו על פעילויות שהוא מקבל מאתנו בין אם זה בצהרונים או בין אם זה במרחבים, בפעילויות שאנחנו עושים. אנחנו פשוט חוסמים אותו. אז כשאנחנו מגיעים לקייטנות שהעלות בהן מסובסדת על ידי המדינה, אנשים בעצם לא יכולים להירשם. אז במקרה הזה היא רצתה להצטרף אלינו והיא נאלצה לשלם חלק מהחוב. הדירקטורים כאן נתנו אישור למחיקת חוב מסוימת על סכום של כ-20% מהחוב שלה ואת היתר היא פורסת. בסדר?

- שם טוב שמבי : יש לכם חובות נוספים בעמותה?
אביה דסאו דן : לא.
שם טוב שמבי : לא, אין חובות?
אביה דסאו דן : כאילו חובות,
שם טוב שמבי : חובות שאנשים לא,
אביה דסאו דן : של אנשים שלא שילמו? כן, בעלות מאוד נמוכה.
יניב דרי : שמטופלים.
אביה דסאו דן : מטופלים.
שם טוב שמבי : מטופלים?
אביה דסאו דן : או שהם פשוט,
יניב דרי : אגב באמת הפרוצדורה הזאת שבעצם אתה לא יכול לצבור חוב ולחמשיך לקבל שירות,
שם טוב שמבי : לא, בסדר, אבל,
(מדברים ביחד)

- שם טוב שמבי : אבל עדיין יש לך חובות.
- אביה דסאו דן : יש לנו משנים עברו, הגברת הזו אגב היא מ-2019 שתבינו כמה רחוק הלכנו עם החובות.
- שם טוב שמבי : מה סדר גודל של החובות?
- אביה דסאו דן : משנים עברו כ-110 אלף שקלים.
- שם טוב שמבי : ואיך פועלים לגבות אותם?
- אביה דסאו דן : הם אצלו חסומים מהשנה,
- שם טוב שמבי : חוץ מחסומים.
- אביה דסאו דן : אנחנו לא פועלים.
- שם טוב שמבי : למה?
- אביה דסאו דן : העלויות המשפטיות יעלו לנו יותר.
- שם טוב שמבי : למה?
- אביה דסאו דן : כי יש אנשים שחייבים גם כמאה שקלים. אנחנו יכולים לבחון את זה אם תרצו אם זה יהיה כלכלי עבורנו.
- שם טוב שמבי : אז את לא, את צריכה או לפעול או להביא למחיקה, את לא יכולה להשאיר את זה פתוח.
- אביה דסאו דן : אוקי.
- שם טוב שמבי : זה לא, את צריכה אבל להראות כאילו גם, בואי נגיד את צריכה להראות רצון לגבות את הכסף ואם לא, תחליטי שאת רוצה למחוק תמחקי. אין בעיה. אבל זה סכומים לא מבוטלים 100 ומשהו אלף שקל,
- אביה דסאו דן : אבל זה נובע מהמון המון אנשים,
- שם טוב שמבי : ביחס לעמותה.
- אביה דסאו דן : אין בעיה.

שם טוב שמבי : הכל בסדר, זה לא משנה. אני אומר גם עבור אלף שקלים מנסים, פורסים, לא משנה מה. מנסים לעשות איזה משהו.

ליאת פולגר : השאלה אם נעשתה בכלל פנייה אליהם,

שם טוב שמבי : בדיוק.

ליאת פולגר : טלפונית או מכתב או משהו בכלל?

דוברת : בלי עורך דין.

שם טוב שמבי : בלי עורך דין,

אביה דסאו דן : אני לא יכולה להתחייב על זה. אני יכולה לבדוק את זה, בסדר?

שם טוב שמבי : אני מהכובע שלי שאני מנהל אגף הכנסות אני,

ליאת פולגר : צריך גם לראות את פילוח ה-

שם טוב שמבי : צריך לראות גם את הגיול,

(מדברים ביחד)

אביה דסאו דן : למרבית התושבים אין אינסנטיב היום להירשם אלינו. הם לא משתתפים בפעילויות. יכול להיות שזה אנשים שהילדים שלהם היום בני 20,

שם טוב שמבי : לא משנה, אבל תראי גם באגף החינוך. התחלתי איתם תהליך, היום ראיתי את הדוחות וואלה הייתי מבסוט, אתה עוד לא ראית. אתה רואה שם כסף נכנס פתאום, למה? קיבלו אס אם אסים, אמרו אתם לפני תביעה,

אביה דסאו דן : אז אני רוצה להגיד לך שבגבייה השוטפת ברצף אנחנו ב-99%. כן? אנשים לא נשארים חייבים לנו.

ערן אברם : שיפור משמעותי.

אביה דסאו דן : כן. אנחנו עומלים על זה יום יום.

שם טוב שמבי : אני שמח שאתם ב-99%,

אביה דסאו דן : מקובל.

- שם טוב שמבי : בסדר?
- אביה דסאו דן : הוועדה האחרונה בעצם שהייתה,
- ערן אברם : לא, זה טיפ מועיל.
- יניב דרי : לא, זה חשוב.
- אביה דסאו דן : כן, אנחנו נעשה את זה.
- שם טוב שמבי : לא, שקיפות ציבורית, זה כסף ציבורי, זה לא כסף שלנו.
- יניב דרי : נכון.
- שם טוב שמבי : אז אני אשמח לקבל דוח כזה ראשון עם הגיול של החובות. אם לא רוצים שאני אראה את השמות, זה בסדר,
- אביה דסאו דן : מקובל.
- שם טוב שמבי : יכול להיות יא, גד, אתם תבחרו זה, אבל לראות איך אנחנו מתקדמים.
- דובר : ראשון המפורטים זה שמבי.
- שם טוב שמבי : כן.
- (מדברים ביחד)
- אביה דסאו דן : זהו מקרה אחרון ואנחנו מסיימים. שנייה אחת אני מסיימת את הוועדה ונחזור. אז הוועדה זה שוב על אותה גברת היא רצתה שנמחק יותר ולא הסכמנו לזה. אז מחיקת החוב שלה עמדה על 20%, בסדר? בהתאם להמלצה שלנו ושל החברים.
- שם טוב שמבי : כל מה שאמרת עכשיו זה הכל מסתכם בעוד 20 אלף שקל יותר מה-50, כן?
- אביה דסאו דן : כן.
- שם טוב שמבי : זהו. אוקי.
- תהילה יצחק : אני קודם כל רוצה להוסיף, אני במחשבה שלך באמת,
- אביה דסאו דן : כן.

תהילה יצחק: כי ברגע, גם כצורך שירות, צרכתי בעבר את השירות של ההנחות, זה לא שיטה טובה לחסום. כאילו כמו ... נחסמו או כל שירות אחר יחסום. צריך להיות איזושהי אופציה כמו שהוא הציע שזה יהיה פתרון משני. או לתת איזושהי הזדמנות לאיזה תקופה להסדיר את התשלום...

ליאת פולגר: זה מה שהם עשו.

תהילה יצחק: כי מה שקורה,

ליאת פולגר: אבל זה שהם חסמו זה גרם לה ליצור קשר.

(מדברים ביחד)

ערן אברם: זה ההבדל בין פאסיבי לאקטיבי.

ליאת פולגר: כן, פאסיבי לאקטיבי, כן.

תהילה יצחק: כן אבל זה גם לא, זה לא נותן שום טוב, זה כאילו...

שם טוב שמבי: אנשים שחוסמים אותם לא מדברים.

(מדברים ביחד)

יניב דרי: זה לא שחוסמים אותו סתם.

אביה דסאו דן: כן, מעדכנים את התושב מספר פעמים לפני.

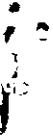
יניב דרי: זה גם לא חוב קטן, זה בדרך כלל לא הסדיר, לא הסדיר, בינתיים מקבל עוד חודש שירות.

אביה דסאו דן: ובן אדם שחודשיים לא יכול לשלם 900 שקלים אנחנו גם מונעים את המצב שלו להפוך להיות קשה יותר כי מי שלא יכול לשלם 2000 בוודאי שגם לא יכול לשלם 3000. אז אנחנו עוצרים,

ערן אברם: ואז בסוף השנה אתה תבוא אליו,

ליאת פולגר: זה חכם כי אז את לא יוצרת לו חוב גדול.

(מדברים ביחד)

- אביה דסאו דן : תקשיבי, כל ילד עולה לנו,
(מדברים ביחד)
- ערן אברם : החסימה היא שלב אחרון של ה-
אביה דסאו דן : פונים אליו, נציגת הגבייה פונה אליו,
ערן אברם : פנייה טלפונית ושני אס אם אסים,
אביה דסאו דן : מספר פעמים,
ערן אברם : לפחות.
- אביה דסאו דן : מציעים לו אפשרות להגיש בקשה לוועדת הנחות, לפנות לרשויות
הרווחה, לעמותות שאנחנו מכירים וגם עוזרים לו בפריסה. זה לא
שאומרים לו עכשיו בוא תשלם את ה-2000 שקלים.
- יניב דרי : אגב תהילה אני אגיד לך,
תהילה יצחק : השאלה מה חוסמים? נגיד את ה...
(מדברים ביחד)
- יניב דרי : אם הוא רוצה להירשם עכשיו לקייטנה, הוא לא יכול להירשם
לקייטנה.
- אביה דסאו דן : כן.
(מדברים ביחד)
- יניב דרי : אני אגיד לך גם תהילה מה שצריך לזכור, מה שצריך לזכור,
ליאת פולגר : לא, האתר פתוח לכולם,
יניב דרי : כן,
ליאת פולגר : אבל כשהוא ירצה,
יניב דרי : תהילה מה שצריך לזכור,
(מדברים ביחד)

יניב דרי:

מה שצריך לזכור בסוף זה לא כסף לא שלי ולא שלו, הכסף צריך להתנהל פה בצורה שהיא אחידה ושוויונית ולכן צריך לייצר איזשהם כללים לגבי שמירה על הכסף.

ליאת פולגר:

בטח.

יניב דרי:

אז אין בעיה. בן אדם מגיע לו אז יש הנחות. יש מסלולים. אם מוצאים איזה משהו, אנחנו מנסים גם כל הזמן לגייס מלגות וכו', לעזור באקסטרה. אם יש איזה משהו שאנחנו מרגישים אנחנו גם יודעים לבוא לעירייה ולמצוא עוד איזה משהו, דרך הקליטה או זה. מוצאים דרכים. אבל בשורה התחתונה, בקצה, לפעמים בן אדם אומר, אגב אני חייב להגיד לך, לשתף אותך, לפעמים יש אנשים זה שיטת עבודה.

שם טוב שמבי:

צוברים חובות.

יניב דרי:

כן. עכשיו אם הם יודעים שמוחקים ולא זה, כל שנה אני פותח חוב.

שם טוב שמבי:

נכון.

תהילה יצחק:

רציתי לשאול, השאלה היא כמה אחוז זה בערך כאילו מבקשים הנחות?

יניב דרי:

מכלל המשתתפים?

אביה דסאו דן:

אני מדברת עכשיו רק על,

תהילה יצחק:

מתוך האוכלוסייה.

יניב דרי:

נגיד תעשי בממוצע על הרצף החינוכי, זה השירות הכי רחב. מזה היא תגזור את ה- לדעתי את ה-

אביה דסאו דן:

עם הקייטנות אני אגיד טופ 150 לאורך כל השנה וקייטנות החגים והקיץ.

שם טוב שמבי:

150 מתוך כמה?

אביה דסאו דן:

בקשות.

תהילה יצחק:

מתוך כמה נרשמים?

אביה דסאו דן: אלפים. בצהרונים יש לנו כ-2300 בתשפ"ד ובקייטנות תוסיפו עוד אלפים.

יניב דרי: זה פחות מ-10%.

אביה דסאו דן: כן. בקייטנות אגב כלל הבקשות מאושרות. אני גם מעבירה לוועדות כי העלות היא כל כך נמוכה שאם מישהו לא מצליח לשלם את ה-100 או את ה-300, אנחנו עוזרים לו. בסדר?

תהילה יצחק: תודה.

יניב דרי: בכיף. עוד משהו?

אייל אפגין: יש פה רק איזה נוהג בחדשים מבינכם, אתם יש פה את המתנות, אתם מצטלמים איתם ומשאירים אותם כי פה כי מחר תהיה עוד פעם ישיבה.

(צוחקים)

(מדברים ביחד)

יניב דרי: יופי, תודה.

(הדוברים נפרדים לשלום)

-הישיבה ננעלה-

יניב דרי, יו"ר